

ALEGORYJA (9) *sb f*

-ll- : -l- (2 :7).

Pierwsze a jasne, końcowe pochylone; teksty nie oznaczają é.

sg G alegoryj(e)j (1). ◇ pl N alegoryj(e) (2). ◇ G alegoryj (3). ◇ Aalegoryj(e) (1) ◇ I alegoryjami (2).

Sł stp, Cn brak, Linde XVIII w.

Przypisywanie wypowiedzi przenośnego sensu, obrazowe wyrażenie pojęć przede wszystkim w Piśmie świętym; [allegoria – duchowny wykład BartByd; allegoria – gdy inszą rzecz mowiemy a inszą rozumiemy, albo gdy inaczej rozumiemy niżli słowa same w sobie brzmią Mącz 7a; podobieństwo Calep; mowa trudna ku wyrozumieniu – allegoria Cn] (9) : gdyż oni bez álegoriey wízelákiey niebo niebem po proftu/ á ziemię też ziemią tę nazywáią. CzechEp 171, 110, 174, 202, 342.

Szeregi: »alegoryja i podobieństwo« : Gdyż álegorye y podobieńftwá w písmie świętym przywodzone/ nie máią być wedle czyiego zdánia y vpodobánia wykładáne NiemObr 46.

»alegoryja i (abo) zmysł (domysł filozowski)« (3): rzecz proftą y iáfną przez fię/ dziwnymi iákiemis álegoriámi/ y iákimis zmyflámi wymyflonymi/ ktore duchownymi zowiá/ ták wiklą y kręcą CzechEpPORz 5v; A to íeft profte Pfálmu tego wyrozumienie/ bez tych niezbożnych álegoriy y domyflów Filozowfkich CzechEp 162, 201.

Synonim: podobieństwo.